

Debitor eller Kreditor en uforholdsmæssig Begunstigelse, men det synes dog rigtigst i saa Fald at opretholde Kreditors Ret ved at tillade Protokollationen (Tinglæsningen) uden Debtors Samtykke, men da tillige at søge at forringe Antallet af disse Kollisionstilfælde ved at udstrække Terminen for den hidtilværende Retts Gyldighed i dette Punkt indtil den 1ste April 1868, hvorved de Tilfælde, hvor en Protokollation (Tinglæsning) kunde forlanges foretaget uden Debtors Samtykke, indskrænktes til dem, hvor Fordringen ikke er forfalden eller kan opsiges inden sidstnævnte Dato.

De af Lovens umiddelbare Bud flydende (stiltiende) Panterettigheder, der tilkomme Børn imod deres Fæder for Modrenearv, som han har „udsagt“ dem, men endnu ikke udbetalt, saavelsom Umyndige eller Umyndiggjorte imod deres Bærger eller Kuratorer for Fordringer hidrørende fra Bærgemålet eller Kuratelet, bør naturligvis opretholdes, og det bør ved den eventuelle Lov gøres til Pligt for Dørrigheden at foranstalte de til den Ende fornødne Tinglæsninger.

Ligeledes maatte det paalægges Dørrigheden at foranstalte Tinglæsning af de Dekreter, hvorved Nogen er bleven gjort umyndig, idet Tinglæsning af saadanne Dekreter er befalet ved den kongerigste Plakat af 10de April 1841, jfr. Plakat af 27de November 1839, medens de hidtil ikke ere blevene protokollerede i Sleevig.

Brugsrettigheder, Grundbyrder, Servituter og lignende tinglige Rettigheder have, som allerede ovenfor berørt, hidtil ikke kunnet indføres i Skyld- og Panteprotokollerne, med mindre der til Sikkerhed for dem var stiftet en egentlig Pantefordring. De ere derfor for største Delen aldeles ikke antegnede i Protokollerne. Det vilde imidlertid føre til idelig Forvirring, hvis Man fremdeles lod dem beholde Gyldighed som hidtil, uden at de kunde fjendes af Panteprotokollerne, idet enhver Kjøber af en Eiendom da vilde være udsat for at maatte underkaste sig Forpligtelser, som ikke fremgik af Pantebogskriftene, og som derfor kunde være ham aldeles ubekjendte. Naar Man nu vil fordrø, at deslige Rettigheder for at have Gyldighed

imod Trediemænd skulle være tingløse i de Tilfælde, hvor Saadant i Kongeriget er befalet, maa Man paa den ene Side give de Retshavende en rummelig Frist til at foranstalte deres Dokumenter tingløse og paa den anden Side betrygge Ejerne imod, at der tinglæses Forhæftelser paa deres Eiendomme, hvis Rigtighed de af en eller anden Grund ikke kunne anerkjende. Af sidstnævnte Hensyn turde det være rettest at betinge Tinglæsningen af, at Eieren enten meddeler Samtykke dertil, eller at han efter at være stævnet til at paahøre Læsningen ikke modsiges det paagældende Dokumentets Gyldighed; ellers maa den formeentlige Retshaver søge sin paastaede Ret konstateret ved en Dom, som dernæst kan tinglæses uden videre Betænkelighed.

Bed § 8.

Skjøndt det maa anses som vigtigt, at der snarest muligen tilveiebringes Overeensstemmelse imellem de paagældende Distrikter og det øvrige Rige med Hensyn til Processlovene, vil det dog være nødvendigt efter de hidtil gjældende Regler at fortsætte de forinden den 1ste April 1867 allerede anhangiggjorte civile eller kriminelle Rettergangssager, indtil der er naaet et Punkt, som danner en passende Afslutning, hvad enten dette nu er Sagens fuldstændige Afhjævelse eller dens Paadømmelse i en vis Instants eller endelig kun Tilendebringelsen af den egentlige Domsag, hvorefter Eksekution, Udlæg, Auktion o. s. v. vil kunne overgaae til Behandling ved Fogeden efter Kongerigets Processregler.

Bed § 9.

I den af Folketingets Udvalg under den forrige Rigsdagssamling foreslaaede Affattelse af det da under Forhandling værende Lovudkast var der optaget en Bestemmelse om, at Forordningen af 25de Januar 1828 om hurtig Rettsforfølgning skulde bringes til Anvendelse ved forhaandenværende rede og klare Gjælds breve fra de paagældende Distrikter, om end denne Rettsforfølgning ikke udtrykkeligt var vedtagen mellem Parterne. En saadan Bestemmelse vil ganske vist være meget ønskelig. I